

Göteborgs-Posten.

Lördagen den 14 November.

Göteborg. D. F. Bonniers Boktryckeri.

Annonser: 10 öre per rad; utländska annonser kostar 15 öre per rad.

1874.

Jenny Söderholms son, 9
— N. och Hedvig Griest
— C. O. och Kevlisa Mellin-
sh. — Axel och Thomsine
dotter, Bessendorf.

Kronika.

Västern
torf i allmänhet och And-
Hultgrens konsert. — Sista
orden. — Musikföreningens
i Göta Par Bricol. — Da-
Anekdot. — Olika döds-
ut, små nyheter. — Lästes

till så här!
ondoifv ligger den unga
en kasapp, beklädd med
arne i detta täcka jung-
tepederare med vitt
nallvioletter. Från
nyd bronst utända prakt-
res-porslän de ljuvaste
full villere qvittar mun-
af sällsynta slag —
deta lilla paradiset är in-
en roman, förmodligen
intresse, ty hennes barn
erolligt under den dyr-

voiren, hittills endast lät
melodiska gitter, större
gt sätt ...

blått sammet med guld-
gt af sidan och en ung
doiren. Han är enkelt
en drägt af mörkt tyg,
klädd tillkännagör den
reser i hans själ. Hans
g, klassiskt formade drä-
vaga ståt under Itali-
kläd, hans långa, korp-
rdnade lockar öfver den

En och annan, som rest öfver Svältorna eller andra ofruktbara slätter, erinrade sig visserligen att han känt en besynnerligt luktande rök kitta luktorganerna, att han utanför de tortiga hyddorna, sparsamt skytande fram mellan jungan och blåblåriset, sett små pyramider af något mörkt ämne uppstaplade här och hvar, och att slutligen en språkssam skjutepojke löst gåtan genom att på sitt årliga vestgöts-mål förklara: "Då, manar barren då, de e' la torf, lell!"

Företagsamheten vaknade till lif, och bolag bildades för brännstoffens förändlande till brännämnen vid vidströckt utrymme, lika användbart i den rikes väl ombonade salonger, som i den fattiges bristfälliga koja.

Bland de inrättningar af detta slag, som uppstått och som utom dess är den närmast värdigaste ort liggande, intager *Wärgårds Kulturfabrik* ett framstående rum. Fabriken har nu här skaffat sig ett särskildt utplag i en i Stora hamnkajalen framför f. d. Tallhuset liggande, flytande försäljningsbyggnad, 3 hvars tak i stora boktuffver läses: *Kulturf. Tillhopet af köpare lärar under den tid af några veckor, som försäljningen der pågått varit, jemförelsevis, ganska stort, ett godt bevis på att fabriken ädragit sig allmänhetens uppmärksamhet och vunnit dess förtroende.*

Vidare har torf från fabrik i Falkenbergstrakten sedan flera månader här förkommit till försäljning. Detta fabriks sålde i början billigare än *Wärgårds*-torfen, men — lefve konkurrensen! — egarne af *Wärgårds*-fabriken ha nu funnit för godt att jemka sitt pris till likhet med den första fabriken. Naturligtvis kunna vi ej inläta oss i något slags bedömande af förtjänaderna hos den ena eller andra torfarten, men man har sagt oss, att *kulturf*-ven lemnar mindre affall eller stybb och sålunda är renligare att använda vid uppvarmning af bostäder, och det är just de torf "renligast" förbrukas, som vilja se sig på

ten vid de båda enda återstående konserterna skall skynda att i någon mån visa sitt erkännande af Beyerböckeska kapellets redbara stråfvanden i fråga om uppträttande af, om uttrycket tillåtes oss, *folk*-musikken inom samhället. Programmet för båda aftnarna upptager idel "favoritnummer": potpourri ur "Tjufskyttarne", "Mims Angota dotter", Ouverturen till "Villars dragoner" m. m.

I medlet af nästa vecka boger sig kapellet ut på kontrassa, först till Läcköing under jernväghögtidigheterna, derifrån öfver Skara och Sköfde till Kristinehamn och Filipstad samt vidare till Örebro, Norrköping m. fl. orter.

Programmet för Musikföreningens fjärde abonnemangskonsert nästa torsdag har följande, intressanta uppställning: 1:o Leonora-ouverturen nr 3 af *Beethoven*; 2:o Sångnummer (antagligen af norska sångerskan fröken *Holmbo*); 3:o Sista satsen ur Violinkonserten, *Edgar*, af *Vincentini*, utöfd af konsertmästare *Sitt*; 4:o Sångnummer; 5:o Ungeriska folkdanser af *Joh. Brahms* samt till slut: *Symfoni*, *Cedar*, af *Schubert*. Dessa konsorter ha, med rätta, allt mer stigit i allmänhetens gunst; det börjar nu, glädjande att omtala, se ut som om samhället, äfven i fråga om smak för *musik*, vore stadt i en ras utveckling.

Göta Par Bricol firar nästa tisdag på aftonen 100:e årsdagen af *Par Bricole* stiftelse med. En enkel högtidlighet i Primarskolegens lokal. Festaliet kommer att hållas af dr *J. J. Björkstrand*.

Om en annan festlighet af sällspordt högtidlig och egendomlig art, som i dag kommer att firas, bli vi framdeles i tillfälle att yttra oss. Det torde emellertid vara allmänt bekant dot meningen är, att gifva musikdirektör *Jensén Sandström*, som i dag firar sin 50:e födselsdag, ett bevis på den aktning och värdeskap han har förvärvat sig under sin mångårig verksamhet som *musik* och *musik* men

att göra?" — "Dat var då märkvärdigt i qväll om någonsin måtte det väl vara lämpligt att ge sig af till *Lillemor*!"

Bref från Stockholm.

(Korrespondens till Göteborgs-Posten.)

Stockholm d. 12 november.

En ganska liflig valrörelse yppade sig här, sedan fyra kandidater till det förestående riksdagsmannavalet blifvit uppställda. Det var således ganska välbetänt, att tre af hufvudstadens representanter i Andra kammaren till i dag kl. 2 å börsen utlyste ett valmöte, vid hvilket så många valmän infunno sig, att den stora salen blef fylld åtminstone till tre fjerdedelar.

Sammankomsten öppnades af kommersrådet *Sjöberg* — en af inbjudarna — hvilken med acklamation utvaldes till ordförande.

Sedan han erinrat om, att till kandidater blifvit uppställda: prof. *Rosander*, revisionssekreter. *Poignat*, kammarrådet *Anderson* och kapt. *Mankell*, erhöi först hand. *W. Rudensson* ordet och försvarede i ett lifligt föredrag kapt. *Mankell*, som i tre år varit af Andra kammaren vald till statsrevisor, hade varit ejelden i revisionen, och hvars namn hade en god kläng i nämnde kammar. Då en splittring stod för dörren emellan land och stad, trodde talaren, att hr *Mankell* skulle blifva en god brygga för en önskad enighet; han förordade således hr *Mankells* val. (Starka nej-rop, blandade med ja.)

Folkkollektionspektören *Meijerberg* förordade hr *Rosander*; han vore en utmärkt talare och öfverkräkt.

Kapt. *Weber* ansåg, att endast tre kandidater borde komma i fråga, ty vid valet för två år sedan föll hr *Mankell* igenom. Tal. ansåg de tre öfriga vara utmärkta karakterer, men ansåg, att hr *Rosander* nu borde väljas.

erbjuda. Hr *Afjörnsen*, som fått sig anförtrödd den ingalunda lätta uppgiften att på scenen framställa konung *Gustaf IV Adolf*, hade anlagt en god smak och syntes för öfrigt väl ha tänkt sig in i rollen. — Efterpjäsen, "Körp-Kirsti", tycktes roa publiken; andra radens befolkning var åtminstone vid bästa lynne och snickaregesellen *Rosenlings* framställare, hr *Borgström*, underlät ej att med hvarjehanda konstgrepp ytterligare höja stämningen.

Bolagsstämma hölls i går med delegarne i försäkning för försäkning af förest. och dörrotter af spegelglas, hvarvid revisionsberättelsen för senaste arbetstid utplästes och decharge meddelades styrelsen för förvaltningen. Till styrelseledamot återvaldes spelekaren *O. L. Björkbo*, hvarjemte beslutades att försäkningen skulle utsträckas jemväl till kontor-fönster och speglar.

Till vice brandchef har magistraten bland 5 sökande antagit öfverbrandmästaren *A. Almqvist*.

Intendent *A. W. Main* har i dagarna från den namnkunnige vetenskapsmannen *Charles Darwin*, hvilken han tillstånd några af sina vetenskapliga arbeten, fått emottaga följande smickrande skrifvelse:

Min Herr!
Jag är mycket tacksam för Edert yttre vänliga bref.

Jag skulle ha önskat, att afhandlingen om *Konungarnas hos fiskarne* hade utkommit några månader förr, emedan jag just i en nyligen afslutad ny upplaga af min *Descent of Man* vidrört detta ämne.

Jag börjar bli gammal och min halsa är vacklande, hvaran det torde vara tvifvelsrättat, att jag skall bli i stånd att vidare åstadkomma något mera omfattande arbete. Så länge jag lefver, skall jag emellertid blifva med det djupa intresset, hvaran jag först läste Edert beundransvärda arbete om *Pleuronectoida*.

Med största hälsning etc.
Charles Darwin.

Vetenskapsakademien. Till inlämnade ledamöter af akademien invaldes i onsdags dels inom 8:de klassen (de ekonomiska vetenskaperna) godsägaren *Johan Gustaf Swartz* å Höfögården i Östergötland, dels och inom 9:de klassen (ledom i allmänhet) bibliotekarien vid universitetet i Uppsala *Carl Gustaf Styffe*.

"Den Vilseförda" gafs i onsdags å k. Stora teatern och erbjöd dervid synbaten af en debutant i Alfredes parti och en ny framställarinna af Violetta. Hr *Wesberg* sjöng nemligen det förra och fru *Willman* det senare partiet, hvart hon lärar komma att alternera med fru *Stenhammar*. Hr *W.* gaf partiet på italienska hvilket naturligtvis i sj ringa grad störde intrycket af hans öfversättningar, efter hvad det vill synas, behagliga uppträdande. P. T. yttrar om föreställningen bl. m. a.:

Hr *Wesberg* har en icke stark, ej heller längre rätt frisk, men mycket mjuk och angenäm röst, hvart i allmänhet jemna uttändning och öfver utnämning i högsta tonläge, som stundom växlar mellan bröst och falsett. Hans stutt att föra sig är ledigt och bildadt, ochur på samma gång temmeligen cirkadt och veht. Hans sätt att sjunga, hans ängspelt och dramatiska frasering äro af samma förtjenst. Genom temmelik påklighet kan han äfven stundom åstadkomma klängfelfeter af intensiva färg. Hr *Wesberg* är öfver hufvud taget en särdeles angenäm och bildad tonsångare, hvilket vill säga rätt mycket i våra å detta håll nog fattiga tider.

Fru *Willman* utföde den "vilseförda" med energi, som måste erkännas så mycket mer, som partiet både i lyriskt och dramatiskt hänseende utpräglat ligger öfver hennes förmåga. Den pikanta pointering hon med framgång eftersträfvade, kan icke ersättas bristen på en finare och varmare nyansering, så i såg som i spegl. I sitt sätt att sjunga påsinadno utvecklar hon en öfvervakad rutin; men den pressade och jmrnade karakter, hvars röst erhåller så snart den i någon mån förtrassas, och den detonerung, som på vanligon äfven frambrålas, måste vara mindre förtärliga i ett parti, som är byggd på raffinerad mjukhet och lifligt elegans, såsom pikanta metaforer till den härjande kungsten. Fru *Willmans* ställiga figur och vackra utseende vore deremot så mycket mera på sin plats.